

**ת"פ 20/28378- מדינת ישראל - תביעות ירושלים נגד דן שלמה
שמעול**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-05-28378 מדינת ישראל נ' בן שמעון
בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר

המאשימה: מדינת ישראל - תביעות ירושלים
ע"י עו"ד קרן מטלוב

נגד
הנאשם: דן שלמה שמעון
ע"י ב"כ עו"ד ברק טמיר

הכרעת דין

כתב האישום והתשובה לו

1. ביום 13.5.20 הוגש נגד הנאשם כתב אישום. בכתב האישום יוחסה לנאשם עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "החוק"), זאת בגין אירוע מיום 15.09.2019 שתיבו יתואר להלו.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 15.9.19 הגיע הנאשם לערמת הבידוק בכניסה לבית חולים עירוני צדק בירושלים (להלן: "בית החולים"), הניח שקיית על שולחן המאבלת שרה יעקבוב (להלן: "המאבטחת") לצורך בדיקת תוכולתה. במקביל, עבר הנאשם במתוך לגילוי מתקות (להלן: "המגנטומטר"). בכתב האישום נטען כי כאשר יצא הנאשם מן המגנטומטר הבחן כי המאבלת טרם בדקה את השקית. מיד בסמוך, כך נטען בכתב האישום, תפס הנאשם את השקית ובקש למשור אותה אליו. המאבלת אחזה בשקיית וביקשה מהנאשם לעזוב. עוד נטען, כי הנאשם סירב לדרישת המאבלת, התנפלו על השקית בבריותו והחל למשור בחזקה כאשר גם המאבלת אוחזת בשקיית. בכתב האישום נטען כי כתוצאה לכך המאבלת נמשכה קדימה ולצד עד שעובריו אורח נגשו לנאשם והרגיעו אותו. בمعنى המתוירים, טוענת התביעה, כי הנאשם תקף את המאבלת שלא כדין ולא הסכמתה.

3. ביום 14.6.22 ניתנה תשובה הנאשם לכתב האישום. הנאשם כפר בעבירה המיויחסת לו בכתב האישום. הנאשם הודה שהניח את השקית לצורך בדיקת תוכולתה על ידי המתлонנת. עבר במגנטומטר, "לקח את השקית וסביר שהוא יכול לעבורה" (עמ' 5 ש' 8-7). ההגנה הודהה במשיכה של השקית על ידי הנאשם, כפי שהדברים מתועדים במציאות האבטחה. עם זאת, נטען כי אין מדובר במעשה העולה כדי עבירה פלילית אשר ראוי להטיל בגינו קלון על אדם. אף אם יש לראות במשיכת השקית כ"תקיפה" במובנה הרחב של הגדרת עבירת התקיפה בחוק, הרי שמעשי הנאשם חוסים תחת סיג זוטי דברים הקבוע בסעיף 34 לחוק. עוד נטען כי מדובר בנאשם שעבר תאונת דרכים קשה,

היה תחת השפעת כדורים ומיהר לטיפול רפואי (עמ' 5 שורות 16-8).

4. נוכח הודהת הנאשם במשפט השיקית מידיו המתлонנת, ובעיקר בשם לב לכך שמדובר באירוע מטעען, הרי שאין מחלוקת עובדתית ממשמעותית. הצדדים חולקים בשאלת תחולתו של סיג זוטי דברים לפי סעיף 34ז לחוק על נסיבות מקרה זה. כפועל יוצא מכך, הצדדים נחלקו בעיקר על טיבו, נסיבותו וחומרתו של המעשה המתועד לצורר תחולת הסיג.

הראיות

5. התביעה הגישה את הודעת הנאשם (ת/1), מזכיר שענינו זימון הנאשם לחקירה (ת/2) ודיסק ובו תיעוד האירוע (ת/3). כמו כן, התביעה העידה את גובה הودעת הנאשם והמתلونנת.

6. הנאשם העיד מטעמו והגיש תעודה נוספת נכה (נ/1).

ראיות התביעה

7. עד התביעה רס"ר אליאור צברי העיד על גביות הודעתו של הנאשם. הודעת הנאשם הוגשה באמצעותו (ת/1) וכן הגישה התביעה מזכיר שערך רס"ר צברי ביום 16.9.2019 (ת/2). חרף העובדה שבכ"כ הנאשם ביקש לזמן את רס"ר צברי, בפועל ויתר על חקירת העד חקירה שכונגד.

8. **עדות המאבטחת;** המאבטחת מסרה בחקירה הראשית כי בתקופה הרלבנטית לאמור בכתב האישום עבדה כמאבטחת בבית החולים. במועד האירוע המתואר בכתב האישום, היא שמשה כמאבטחת בכניסה הראשית של בית החולים. היה תור של אנשים שעמדו כדי להיבדק במגנטומטר. לפני הנאשם עמדת איש עם שני תיקים. בעת שהמאבטחת בדקה את התיקים, עבר הנאשם במגנטומטר. המאבטחת מסרה כי בטרם הספיקה לבדוק את השיקית, חזר הנאשם לעמדת הכניסה לבדוק. לדבריה, בשלב זה, היא החזיקה בשיקית על מנת לבדוק אותה, אולם הנאשם החזק אף הוא בשיקית וניסה למשוך את השיקית מידיה. המאבטחת מסרה כי הנאשם חטף את השיקית בטרם הבדיקה הביטחונית תוך "דחיפות וניעורים". המאבטחת צינה כי ידה השתפרה בדילוק הבדיקה (עמ' 10, ש' 26; עמ' 11, ש' 1). עוד מסרה המאבטחת כי שני אנשים שעמדו במקום "**באו להזיז אותו ממי Ci הוא ממש התקרב**" (עמ' 11, ש' 14-15). המאבטחת מסרה עוד כי לאחר שה הנאשם הצליך לחטוף את השיקית נכנס לבית החולים ללא בדיקה וכי היא דיווחה על כך לאחראי המשמרת שלה.

9. בחקירהה הנגדית בהירה המאבטחת כי כל באי בית החולים עוברים בבדיקה בטחוני. באשר לבעליתו נכה, צינה המאבטחת כי אלו אינם חייבם לעמוד בתור לבדוק הביטחוני כמו כולם וכי יש מעבר מיוחד עבורם. בהקשר זה, צינה המאבטחת כי לא הבחינה בכך שה הנאשם נכה או כי הליכתו הייתה מוגבלת: "**אם היה אומר לי שהוא מתקשה ללקת או משחו בסגנון באמצעות שהייתו מעבירה אותו גם מאיפה שהנכדים עוברים אבל הוא עבר בצדrho כזו מהירה שלא שמתי לב למקל שלו שיש איזשהו עניין להעביר אותו ממש**" (עמ' 12 ש' 30-28). בהמשך, המאבטחת צינה כי הנאשם עמד בתור רגיל כמו כולם.

10. באשר להתנהגות הנאשם ציינה המאבטחת כי "הוא בא בצורה מאימת, הוא לא הסביר בצורה יפה" (עמ' 13 ש' 4-5). בהקשר זה מסרה המאבטחת כי האופן בו הנאשם התקירב אליה יצירה עצה ("תחושה מאימת") (עמ' 12 שורה 11). עוד ציינה המאבטחת בהמשך חקירותה הנגדית כי בניסוי לחטוף השקית מידיה הנאשם ניער אותה, ובלשונה: "...אני מבינה שהוא רצה ל��ח את השקית אבל זה בא תוך כדי בתקיפה. הוא לא בא ביפה וביקש את השקית. הוא ניער אותי. מישתי אחרת שלא הייתה לך חזקה היהת עפה אחרת, הייתה לי אחיזה חזקה והצלחתו לעמוד ולא לעוף אחרת, יש לו כוח יותר חזק ממוני ככה לנער בחורה" (עמ' 30-1427). העובדה שהנאשם ניער את המאבטחת תוך כדי חטיפת השקית מידיה חזרה על עצמה מספר פעמים בגרסת המאבטחת (ראו בעicker עמ' 14).

11. ב"כ הנאשם הציג למאבטחת את התיעוד שב-ת/3 וביקש ממנו להציגו היכן בסרטון ניתן לראות שנגרם לה שפسوف ביד. המאבטחת השיבה כי תוך כדי שנעמדה וחזקה בשקייה, ידה השתפסה בדילוק שולחן הבדיקה. ב"כ הנאשם הטיח בפני המאבטחת כי היד שלה נראית באוויר בעת שגם הנאשם וגם היא אוחזים בשקייה. עם זאת, המאבטחת דיבקה בגרסתה שידה הימנית לא הייתה באוויר וכי היא לא המציאה את השפسوف ביד. המאבטחת הדגימה איך נגרם לה השפسوف במהלך עדותה בבית המשפט. היא ציינה שלא נזקקה לטיפול רפואי.

12. צוין כי המאבטחת מסרה מפורשות שהיא הגישה תלונה במשטרת בעקבות בקשתו של אחראי משמרות האבטחה וכי יתכן שם הדבר היה תלוי בה, לא הייתה מגישה תלונה.

13. התביעה הגישה סרטון שבו תיעוד האירוע (ת/3). מדובר בתיעוד שנמשך 41 שניות. כדי לעמוד על נסיבות האירוע אביא להלן בקורס את תוכן העולה מהתיעוד (ת/3): בשניות 2-3 נראה הנאשם מניח את השקית שהחזיק בידו על שולחן המאבטחת בכניסה לבית החולמים ועובד דרך המנגנון. בשניות 6 נראה כבר עומד לאחר שעבר את המנגנון וצופה לעבר המאבטחת שעדיין בודקת תיק של אדם אחר. יוער כי מהמוקם בו עמד יכול היה הנאשם להבחין שהמאבטחת טרם בדקתה את השקית שלו. בשניות 9-8 הנאשם נראה חוזר, כשהואשוב עובד דרך המנגנון, ושולח את ידו לעבר השקית שעדיין הייתה על השולחן. או אז נראית המאבטחת אוחזת בשקייה ומקרבת אותה אליה לשם בדיקתה.

בשניות 20-14 הנאשם והמאבטחת נראים כשהם מנהלים דין ודברים ביניהם. תוך כדי נראה הנאשם מתקרב אל המאבטחת והאחרונה, אשר הייתה יושבת על כסא, קמה. בשלב זה, הנאשם מנסה למשוך את השקית לעברו בידו האחת. בשניות 20-24 נראה הנאשם מושך את השקית שהחזיקה המאבטחת בחזקה ובאופן אגרסיבי, באמצעות שתי ידיים, לאחר שהניפה את מקל ההליכה שהחזיק. מדובר בשלוש משבצות שבוסף הנאשם מצליח להוציא את השקית מהחזית המאבטחת. במהלך המשיכות ניתן לראות שהמאבטחת נדחפת לעבר הנאשם ולצד.

בשניות 24-34 נראים אנשים אחרים שהו במקום ניגשים לעמדת הבידוק וכונראה מתערבים באירוע שהתרחש. אחד מהמעלים אף אוחז בנאשם כנראה בניסוי למנוע את המשך העימות. בשניות 35-41 נראה מושך אל תוך הבית חולמים כאשר השקית בידו ומובילו שנבדקה על ידי המאבטחת.

ראיות ההגנה

14. הנאשם העיד לעצמו. לאמתו של דבר, כפי שהדברים על מתחשבתו לכתב האישום, משיכת השקית בה החזיקה המאבטחת תוך הפעלת כח איננה מוכחת על ידי הנאשם. הנאשם טוען כי לא התקoon לפגוע במאבטחת וכי לא

היה לו כל אינטנס בכך. על כן, בחקירותו בבית המשפט העלה הנאשם מספר הסברים להתנהגותו והתנהלותו אל מול המאבטח: ראשית, הנאשם טען כי בתקופה הרלבנטית היה אחראי תאונת דרכים קשה וסבל מספר בעיות רפואיות. לדבריו, במועד הRELONVENTY לכתב האישום הגיע לבית החולים לבדיקה "kolonoskopie". לטענותו, לצורך ביצוע הבדיקה הרפואית הוא נאלץ ליטול כדורים משלשלים שלושה ימים קודם לכן. על כן, כפועל יוצא מכך, הוא **נזק לשירותים** **בכל רגע נתון** (עמ' 16 ש' 27-23).

שנית, הנאשם טען כי **סביר שהמאבטח סימנה לבדוק את השקית שלו** (עמ' 17 ש' 16-17, ש' 29-28). אולם מטענות זו חזר בו הנאשם כבר בחקירה הנגדית (עמ' 18 ש' 9-8).

שלישית, הנאשם טען כי הוא היה עם מצלם הליכה בשל מצבו הרפואי וסביר שהמאבטח **אפשר לו לעבור בלי בדיקה** במילוי כדי דבר באדם בעל חזות חרדי שברור שאינו מחזיק פצחה בשקייה (עמ' 18 ש' 15-14, ש' 33; עמ' 19 ש' 11-10, 14, 16).

בנוספ', הנאשם אישר בחקירה הנגדית כי לא הציג תעודה נכה בפני המאבטח וזאת חרף טענותיו כי באותה העת החזיק בתעודת נכה (נ/1) וזאת על אף שידע על האפשרות לעبور מעבר המועד לנכימים.

עיקרי טענות הצדדים:

15. בסיכומיהם התמקדו הצדדים בשאלת האם מקרה זה חוסה תחת סיג זוטי דברים הקבוע בסעיף 34 י"ז לחוק.

16. ב"כ המאשימה טענה כי על פי ההחלטה תחולתו של סיג זוטי דברים מותנה בקיומם של 4 תנאים מצטברים. לטענת המאשימה, בפסקת בית המשפט העליון הודגש כי השיקול המרכזי בתחום הסיג מופנה דווקא לבחינת **האינטרס הציבורי**. בהקשר זה, הפנתה ב"כ המאשימה לע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת רמחוריים, טוענה כי יש לבחון את תחולת הסיג בנסיבות. טוענה נוספת של התביעה נוגעת לעובדה שמדובר בתקיפת מאבטח שmailto'ה תפקיד ציבור בעת האירוע. בהקשר זה טוענה התביעה שאמנם לנאותם לא מיחוסת עבירה של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א לחוק, אולם מבחינה מהותית יש לראות במאבטח כמו שהיא עובדת ציבור על פי הגדרתו בהתאם לסעיף 382א(א) לחוק, שכן המעשה נושא כתוב האישום התרחש בעת שהמאבטח נתנה שירות לציבור בבית החולים במסגרת עבודתה (סיכון ב"כ המאשימה עמ' 21 שורות 34-21). לבסוף, טוענה המאשימה כי יש לדוחות את הסבירו של הנאשם שהתנהגותו נבעה מכך שמייר לשירותים. בהקשר זה נטען כי מדובר בגרסה כבושה שה הנאשם לא צין בחקירה ממשטרה (סיכון ב"כ המאשימה עמ' 22 שורות 17-7). על כן, ביקשה התביעה להרשיע את הנאשם בעבירה המיחסת לו.

17. ב"כ הנאשם טען כי לטעמו השאלה שעומדת להכרעה היא לא "אם התקיפה עבירת התקיפה אלא האם בכלל ראוי להרשיע אדם בגין מה שמייחס לו בכתב האישום". לטענותו, במקרים זה לא קיים אינטנס ציבורי להעמיד לדין. לכל היותר, התנהגות הנאשם לא הייתה מנומסת (סיכון ב"כ הנאשם עמוד 22 שורות 19-25). כך במיוחד, כאשר מדובר בנאשם שיכל היה להשתמש בתעוזת הנכה שהיה ברשותו ובחירה שלא לעשות בה שימוש אלא عمם בטור הרגיל. ב"כ הנאשם הוסיף והטיע את הנسبות הרפואיות בהן היה שרוי הנאשם בעת האירוע.

ב"כ הנאשם טען כי המבחן שנקבע לצורך תחולתו של הסיג הקבוע בסעיף 34 י"ז חוק מתקיימים. **באשר לטיבו של המעשה**, טען ב"כ הנאשם כי מדובר במקרה של משיכת שקייה כאשר לא היה מגע פיזי בין הנאשם

למאבטחת. גם אם מדובר באירוע שניtan להגדרו כתקיפה מדויבר בתקיפה קלה וברף נמוך של מדרג עבירות התקיפה. באשר לנסיבות המקה טען ב"כ הנאשם כי מדובר במקהה בו הנאשם היה בדרך לבדיקה רפואי פולשנית, לאחר שעבר תאונת דרכים קשה כשהוא נעזר במקל הליכה. לטענת ב"כ הנאשם, גם המאבטחת בעדותה טענה כי לא ייחסה חשיבות לאירוע והגישה תלונה בעקבות בקשה מעטיקיה. בוגע ל מבחן של תוצאות המעשה, טען כי לא הוכח שנגרם כל נזק למאבטחת. באשר לאינטראס הציבורי, טען ב"כ הנאשם כי האקט המיויחס לנאשם בכתב האישום עולה כדי מעשה חסר ערך, וזאת מאחר שהנאשם לטענתו לא תקף, דחף או חבט ולא הגיע במטרה לבצע אחד מלאה. בתמייה לטענתו הפנה ב"כ הנאשם, בין היתר, לאסופה פסקי דין אלה: ת"פ 14-08-4765 מ"י נגד פלונית (פורסם בנבו) ; לע"פ (מרכז) 14-02-30256 לוי נגד מ"י (פורסם בנבו); לע"פ (מרכז) 11-04-27179 לוי נגד מ"י ועוד.

דין והכרעה

18. לאחר שבחןתי את הריאות שהובאו בפניי ונתתי דעתנו לטיעוני הצדדים ולמכלול השיקולים הצריכים לעניין, מסקנתי היא שיש להרשיע את הנאשם במעשים ובעבירה המיויחסים לו בכתב האישום. אפרט את הנימוקים העומדים בסיס הכרעת זו.

19. לנוכח העובדה שמדובר באירוע מתועד, דומה שהמסכת העובדתית בתיק זה אינה שנייה במחלוקת. בסופו של יומם, הצדדים חולקים בשאלת תחולתו של סייג זוטי הדברים, כפי שצווין כבר. עם זאת, יש להטרים ולהכריע בשאלות הקונקרטיות שהעלו הצדדים בנוגע לנסיבות המקה וטיבן. כך גם יש להקדים ולהכריע בעוננות שהعلاה הנאשם בחקירתו.

20. כעולה מעדות המאבטחת ומ-ת/3 מדובר במעשה שכיל משיכה (דחיפה לפנים) של המאבטחת באופן כוחני וагרסיבי. על פי התיעוד הנאשם החזיק ומשיך את השקיית בשתי ידיים ובמלוא הכוח, שלוש פעמים. כפועל יוצא מכך, הנאשם הצליח ל"שחרר" את השקיית מהחזקה של המאבטחת לפני שהיא לבדק את תכולתה. לכן מתווספת תחושת המאבטחת אשר העידה בפניי שהרגישה מאוימת ומפוחדת לנוכח התנהגות הנאשם וקרבתו הפיזית, וכלשוניה: "זה פגע אין שהוא ניגש, הוא ממש התקרב אליו, זו הייתה תחושה מאימה" (עמ' 12 ש' 11). המאבטחת התיחסה גם לעוצמת העימות: "MISSIONACHOT SHE LA HACHZA CHOKKA HAYITA UFA ACHORAH, HAYITA LI ACHIZA CHOKKA VEHZLCHUTI LEUMOD VLA UOF ACHORAH, YIS LO COCH YOTER CHOK MAMNI CCHA LENUR BACHORA". המאבטחת מסרה בעדותה כי משicket השקיית טלטל אותה, ובלשוניה: "הוא ניער אותו" (עמ' 14 ש' 28). דבריה של המאבטחת עוסלים בקינה אחד עם תיעוד מצולמות האבטחה (ת/3). עדות המאבטחת והאופן בו תיארה את האירוע הותירו עלי רושם אמיתי. זאת, לא רק מטעם שדברי המאבטחת טועים בקינה אחד עם התיעוד שהוצג כאמור אלא גם לנוכח ההתרשומות שהמאבטחת אינה מונעת ממנעים אישיים או נקונות כלפי הנאשם. גם בעדותה בבית המשפט ניכר היה שהיא אינה מגזימה בתיאור האירוע. תלונתה הוגשה לנוכח דרישות האחראים עליה והאינטרס הציבורי שטמון באירוע מסווג זה, כפי שהאחראים עליה מבינים אותו. נכון האמור, אני מקבל את גרסת המאבטחת וקובע כמצאה עובדתי את הדברים שתוארו לעיל.

21. מבחינת נסיבות האירוע, אני קובע כמצאה עובדתי שאין שניי במחלוקת, כי מדובר באירוע שהתרחש בכניסה למוסד ציבורי - בית חולים. אוסיף גם שאין חולק שהמאבטחת הייתה בתפקיד במקום ציבורי וכי האירוע נושא כתב האישום היה בזיקה ישירה למילוי תפקידיה של המאבטחת.

22. אשר לגרסת הנאשם והסבירו; טענתה הנאשם כי מיהר לשירותים לנוכח מצבו הרפואי וכదורים משלשלים שנטל, לא רק שהיא כבושה ולא נמצא לה כל ביטוי בחקירותו במשטרת ולא הוגש ראיות תומכות, אלא שהטענה גם לא עולה בקנה אחד עם התנהגותו בפועל של הנאשם. לו צרכי הגוף אילצו אותו לפנות לשירותים, סביר להניח שה הנאשם היה ממשיך לשירותים, לאחר שעבר במגנטומטר ולא חזר להתעמת עם המאבטחת. כאן המקום לציין כי בחקירותו במשטרת (ת/1 עמ' 2 ש' 18) מסר הנאשם כי הגיע לבית החולים לבדיקת גסטרו לאחר צום של 24 שעות. הנה כי כן נושא הבדיקה המשלשלים לא הזכר.

23. על כך אוסיף, כי גם זו טענתו זו הייתה נכונה, עדין לא הייתה כל הצדקה להתנהגותו התקופנית של הנאשם. כך במיוחד בשים לב לעובדה שהמאבטחת הגיע לבדוק את תוכול השקייה שלו לאחר **כ-7 שניות** מרגע שהה振奋 היה אותה על השולחן לצורך בדיקה. כך שמדובר בהמתנה קצרה ביותר.

24. יתרה מזו; לו טענתו של הנאשם בנוגע לצורכי הגוף הייתה נכונה, וככל שבאותה העת אכן החזיק הנאשם בתעודת נכה, הרי שהתנהלותו אינה מובנת. הנאשם ידע שיש מעבר מיוחד לנכים ועל אף שלטענתו מיהר לשירותים, בחר לעמוד דזוקא בתור לבדוק הביטחוני הרגיל. הנאשם לא נתן כל הסבר מנחית את הדעת בעניין זה. ולא זו בלבד; הנאשם גם לא הציג את תעודת הנכה בפני המאבטחת ולא טען שהציג כל בקשה בפניה.

25. כך גם טענתו של הנאשם כי ציפה שהמאבטחת תעבورو מבלי לבדוק את השקייה, אין לה בסיס ואחיזה. ראשית, הנאשם הוא שהניח את השקייה על שולחנה של המאבטחת. יש להניח שעשה כן לצורך בדיקת תוכולתה, כפי שעשו אחרים. שנית, הסבר זה דחוק, ובמידה מסוימת אף כבוש, שכן בחקירותו במשטרת מסר הנאשם "...אני לא ראייתי שהוא לא בדק לי את השקייה וחשבתי שהוא כן בדקה" (ת/1 עמ' 3 ש' 34). כפי שצווין לעיל, גם הטענה שהמאבטחת סימנה לבדוק את השקייה, אין בה ממש. ראשית, הנאשם חזר בו מטענתו בחקירתו הנגדית. שנית, עיון בטעוד שמדובר (ת/3) מלמד שהה振奋 יכול היה להבחן בכך שהמאבטחת טרם בדקה את השקייה שלו.

26. נוכח האמור, הסבירו של הנאשם, נדחים. מכל מקום, יובהר כי אין מדובר בהסבירים שمبرסים טענתה הגנה ולא מקימים הצדקה להתנהגותו.

27. נוכח ממצאים אלה, אני קבע כי מעשיו של הנאשם כפי שתוארו לעיל ותועדו ב-ת/3 עולמים כדי עבירה תקיפה, כפי שיפורט להלן בتمיצית.

28. המשפט הגדר "תקיפה" מהרי וכך נקבע בסעיף 378 לחוק:

תקיפה – [א/248]

"378. המכחה אדם, נוגע בו, דוחפו או **מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין**, ללא הסכמתו או בהסכמה שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולעין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גاز, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות".

29. נוכח ההגדרה הנ"ל של עבירה התקיפה, אני סבור כי התנהגותו של הנאשם עולה כדי עבירה התקיפה שבאה לידי ביטוי, על דרך של **"הפעלת כוח"** על המאבטחת **"בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין"** - על ידי משיכתה, ניירוה וטלטולה מצד לצד. מדובר במעשה שהשתקף בהפעלת כוח פיזי לא מבוטל כלפי מאבטחת שמילאה את

תפקידה במקום ציבורי.

.30. לנוכח מסקנתי זו, אעbor עתה לבחון את תחולתו של סיג זוטי דברים על מעשו של הנאשם.

סיג זוטי דברים

.31. סעיף 34 ו"ז לחוק קובע כאמור:

"לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוכנותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערר."

.32. כפי שניתן להיווך, בגין הסעיף מפורטים ארבעה תנאים מצטברים ליישומו של הסיג. בהמשך הדריך בע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ [הורסם בńבו, פיסקה 25 (להלן: "ענין הנדסת חשמל")] קבע בית המשפט העליון את אמות המידה לתחולתו של סיג זה. בין היתר, נקבע שם כך:

"בגוף סעיף 34 לחוק העונשין מפורטים ארבעה תנאים מצטברים ליישומו ואלה הם: "...**טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוכנותיו והאינטרס הציבורי...**". בחינותו של מעשה לאור התנאים הללו אמורה להוביל למסקנה אם במעשה קל ערר עסקין. ניסוחו הכללי של הסעיף מעלה את השאלה בדבר המשקל הסוגוני של כל אחד מהתנאים, וכיitzד לעורר את השקלול הסופי ביניהם. נראה שלא ניתן לקבוע מראש את המשקל המדויק שיש לייחס לכל תנאי, שכן לכל מקרה הנسبות המייחדות לו. **עם זאת הנישה הרווחת היא כי משקלו של התנאי האחרון, בדבר האינטרס הציבורי, רב מזה של השאר** (י' קדמי על הדיון בפליליים - חוק העונשין (כרך א) [29], בעמ' 556)(ההדגשים שלי - ב.א.)."

.33. בענין הנדסת חשמל הנ"ל, הדגיש בית המשפט העליון כי הסיג אינו מונה רשותה של מקרים וכי יש להחיל את הסיג בזיהירות (**ענין הנדסת חשמל**, פיסקה 26). עוד יושם אל לב כי ההחלטה הכירה בכך שאת המשקל הניכר והמכריע יש לתת לאינטראס הציבורי הטמון בערך המוגן שבعبارة [ראו גם ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עדיזיאן (הורסם בńבו, עמ' 747; ע"פ (מחוזי ת"א) 1720/95 מדינת ישראל נ' יוסף ואח', פורסם בńבו ביום 23.10.96].

.34. על פי ההלכה הפסוכה, אם כן, השיקולים שיש לבחון לענין הגנה זו הם טיבו הקונקרטי של המעשה, נסיבותיו, תוכנותיו והאינטרס הציבורי, תוך שניתן לתנאי האחרון משקל רב ומכריע יותר. הסיג יכול אך באותה מקרים בהם אין במעשה עצמו מידת מינימלית של סכנה לערך החברתי המוגן ואין הוא הולם מבחינה עניינית את המושג של עבירה פלילית.

.35. לאחר ששמעתי לנגד עיני את אמות המידה שנקבעו בחוק ובפסקה באשר לתחולת סיג זוטי דברים, אפנה כתעת לבחינת התנאים על המקרה הקונקרטי.

.36. **טיבו של המעשה ונסיבותו של המעשה;** על פי עובדות שהוכחו בפניי ואשר הובאו לעיל בארכיות, תקף הנאשם את המאבטחת תוך שהתקרב אליה באופן מאים, אחז בשקייה שהיא חזקה לצורך בדיקה, "נעיר" עמוד 7

ו"טلطל" את המאבטחת באמצעות משיכת השקיית. הנאשם משך את השקיית שהוא הניח לצורך בדיקה בחזקה, בשתי ידייו ותוך הפעלת כוח פיזי לא מבוטל. אמנם מדובר בעימות שלא כלל מגע פיזי בין הנאשם למאבטחת, אך אין בכך כדי להפחית מעוצמת הפעלת הכוח כלפי המאבטחת. באשר לנסיבות המעשה, יש לחזור ולזכיר שמדובר באירוע תקיפה שבצדו הפעלת כוח פיזי כלפי מאבטחת شاملאה תפקידה בהתאם להוראת סעיף 3 לחוק סמכויות לשם שמירה על בטיחון הציבור, תשס"ה-2005. כן יש לזכור שמדובר באירוע שהתרחש בכניסה לבת חולים צבורי.

37. בהקשר זה, ניתן כי להתנגדותו של הנאשם לא היותה הצדקה וההסבירים שמסר בעניין זה, נדחו כמפורט לעיל. עם זאת, מצאתי כבר עתה לצין שתנונו האישים של הנאשם והנסיבות הרפואיות ישקלו לזכות הנאשם בשלב המתאים, אך אין בהן להטוט את הקפ מבחן אחריות פלילית. אפשר שתהיה לנזונים אלה נפקות ואפשר שאליה יובילו להקללה והתחשבות, אלא שאין בהן כדי להוביל לתחולת הסיג.

38. **תוצאותיו של המעשה;** דין האמת להיאמר, אין מדובר באירוע חמור מבחינת תוצאתו. לא מדובר באירוע שגרם לתוצאה קשה או לפצעה משמעותית. המאבטחת טענה שידה השתפפה בעקבות חיכוך עם השולחן, אך גם אם נגרם שפושף כאמור מדובר בחבלה מינורית. אצין שבהעדר תיעוד התומך בטענה זו, לא מצאתי לקבוע ממצא עובדתי בעניין זה. עוד指出 כי גם התביעה לא מצאה לייחס לטענה זו כל משמעות. לא בכדי עניין זה לא מצא ביוטי בעבודות כתוב האישום. עם זאת, יש לחזור ולהציג את דברי המאבטחת כי אם לא הייתה חזקה הרי שהיא יכולה לעמוד לאחר מעוצמת הפעלת הכוח. לפיכך, לא ניתן להפחית מפוטנציאל הנזק שהיה טמון במעשהו של הנאשם. מעבר לכך, כפי שציין לעיל, מבחן התוצאה איננו עומד לבדוק, אלא עומד לצד המבחןים הנוספים, כך שאין בהתקיימותו כדי להביא לתחולת הסיג.

39. **באשר לאינטראס הציבורי שבמעשה;** אכן אין מדובר בעבירות תקיפה חמורה שתוצאותיה קשות. יחד עם זאת, אין צורך להזכיר במילוי באשר לחומרתן של עבירות תקיפה המבוצעות כלפי מי שמללא תפקיד ציבור. חומרה מיוחדת נודעת לכך, כאשר העבירה מתבצעת בעת מילוי תפקידו של נתן השירות לציבור ובקשר הדוק למילוי תפקידו. כפי שציין לעיל, במקרה זה מדובר בתקיפת מאבטחת בשעת מילוי תפקידו. האינטראס הציבורי הטמון בהגנה על עובדי ציבור ונותני שירות, כגון מאבטחים ועובדי מוסדות ציבור או גוף דואלי אחר, איננו מאפשר לראות במקרה זה במקרה כל ערך. ההפר, האינטראס הציבורי מחייב להגן על נתני השירות הנאלצים לעמוד בעומס ובתנפלות. קיימים אינטראס ציבוררי מובהק להגן על מאבטחים ונותני שירות אחרים הממלאים תפקיד ציבור ציבור ודווגם לביטחון הציבור. לטעמי, החלטת סיג זוטי דברים על מקרה זה דווקא עלול לשלווה מסר שלווי לציבור ולפיו בעת בידוק ביטחוני כל מאן דלים גבר. מאידך, התיחסות למעשה של הנאשם כלפי אירוע תקיפה, אף אם לא מדובר באירוע תקיפה חמור, יש בו כדי לשלווה מסר חשוב לציבור שתוקפנות, בין במישרין ובין בעקיפין, כלפי נותני שירות איננה משתלמת.

40. עינתי בפסקה שהגish ב"כ הנאשם ולטעמי אין הנדון דומה לرأיה. כך למשל בת.פ. 4765 מ"י נגד פלונית, דבר בטפיחה על כתפיים של אישה בהריון כלפי בן זוגה, בסיטואציה של סכסוך ויוכח משפחתי. באשר לת.פ. 67252-10-18 מ"י נגד כהן, דבר למי שזכה מרבית העובדות שייחסו לה בכתב האישום ובית המשפט סבר שעל אחיזה ביד לא היה מוגש כתב אישום לכתילה. על כן, מצא בית המשפט להחיל את סיג זוטי דברים על המקרה הקונקרטי. כן גם מרבית הכרעות הדיון אליהם הפנה ב"כ הנאשם עסקו בתחום סיג זוטי דברים לאחר שהנאים שם זכו מרבית העובדות שייחסו להם ונמצאו ראיות לכך חלק שלו של העובדות שייחסו להם.

- .41. נוכח כל האמור, אני דוחה את טענת הנאשם באשר לתחולת סייג זוטי דברים על מקרה זה.
- .42. אשר על כן, אני סבור שההתביעה עמדה בנטל הابتחת הריאות המוטל עליה להוכיחת עבירות התקיפה המיויחסת לנאשם. לפיכך, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק המיויחסת לו בכתב האישום.
- ניתנה היום, כ"ח تموز תשפ"ב, 27 יולי 2022, במעמד הצדדים